

Sag T-29/93

Antonio Calvo Alonso-Cortés
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
»Afvisning«

Retten kendelse (Femte Afdeling) af 14. december 1993 1391

Sammendrag af kendelse

1. *Tjenestemænd — søgsmål — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — akt, der kan være genstand for søgsmål — judiciel prøvelse mulig ex officio*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)
2. *Tjenestemænd — søgsmål — bebyrdende akt — begreb — meddelelse til en tjenestemand for at underrette ham om udsættelsen af sagen om overførsel til Fællesskabets ordning af de pensionsrettigheder, han har erhvervet i henhold til en national ordning, indtil betingelserne for overførsel er fastsat af de nationale institutioner — ikke omfattet*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91; bilag VIII, art. 11, stk. 2)
3. *Tjenestemænd — søgsmål — genstand — påbud til Kommissionen om at iværksætte en traktatbrudsprocedure — afvisning*
(EØF-traktaten, art. 169 og 179; tjenestemandsvedtægten, art. 91)

4. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — Kommissionens afslag på at iværksætte en traktatbrudsprocedure — ikke omfattet (EØF-traktaten, art. 169 og 173)*

1. Det er en afgørende forudsætning for, at et annulationssøgsmål i henhold til vedtægtens artikel 91 kan antages til realitetsbehandling, at der foreligger en retsakt, der kan efterprøves. Det kan judicielt fastslås ex officio, at forudsætningen ikke er opfyldt.
2. Akter, der kan gøres til genstand for søgsmål i vedtægtens artikel 91's forstand, er sådanne foranstaltninger, der har retsvirkninger, som kan skade sagsøgerens interesser, idet de væsentligt ændrer hans retsstilling og endeligt fastlægger institutionens holdning.

Dette er ikke tilfældet i forbindelse med en meddelelse, som administrationen sender til en tjenestemand for at underrette denne om, at en national pensionskasse har afslået at foretage overførsel til Fællesskabets ordning af de pensionsrettigheder, der er erhvervet efter den nationale ordning, samt om, at den selv agter at stille behandlingen af tjenstemandens ansøgning i bero og udsætte den til senere.

For så vidt som det nemlig fremgår af artikel 11, stk. 2, i vedtægtens bilag VIII, at fællesskabsinstitutionen ikke selv kan foretage overførslen af pensionsrettighederne, og at den først kan tilkende ret til

og fastsætte antallet af pensionsgivende tjenesteår, der skal medregnes, efter at vedkommende medlemsstat har fastlagt betingelserne for overførslen, kan en sådan udsættelse ikke sidestilles med et endeligt afslag på sagsøgerens ansøgning, idet institutionen har holdt muligheden åben for, at den sag, der er iværksat i henhold til artikel 11, stk. 2, i vedtægtens bilag VIII, kan fremmes, når vedkommende medlemsstat har fastlagt de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for at foretage overførslen af pensionsrettighederne.

3. Fællesskabets retsinstanser har ikke kompetence til at behandle et søgsmål, der støttes på vedtægtens artikel 91 og traktatens artikel 179, og hvorunder sagsøgeren med den nedlagte påstand ikke anfægter lovligheden af en akt, der indeholder et klagepunkt i artikel 91, stk. 1's forstand, men søger at opnå, at Kommissionen tilpligtes at anvende de beføjelser, den har som institution i henhold til traktatens artikel 169.
4. Et annulationssøgsmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person til anfægtelse af en afgørelse fra Kommissionen om ikke at iværksætte en traktatbrudsprocedure mod en medlemsstat, skal afvises.